

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207426
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614207426.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom v 1. rade T. Š., G.. XX. XX. XXXX, K. L. M., O. XXX/X, v 2. rade C. Š., G.. XX. XX. XXXX, K. L. M. - O.V., N. O. XXX/X, v konaní o zaplatenie 5 493,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 5 493,27 eur a úroky z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 36,61 eur od 21. 09. 2011, zo sumy 35,08 eur od 21. 12. 2011, zo sumy 38,22 eur od 21. 01. 2012, zo sumy 38,64 eur od 21. 02. 2012, zo sumy 39,06 eur od 21. 03. 2012, zo sumy 39,48 eur od 21. 04. 2012, zo sumy 39,91 eur od 21. 05. 2012, zo sumy 40,34 eur od 21. 06. 2012, zo sumy 40,78 eur od 21. 07. 2012, zo sumy 41,22 eur od 21. 08. 2012, zo sumy 41,67 eur od 21. 09. 2012, zo sumy 42,12 eur od 21. 10. 2012, zo sumy 42,58 eur od 21. 11. 2012, zo sumy 43,04 eur od 21. 12. 2012, zo sumy 43,51 eur od 21. 01. 2013, zo sumy 43,89 eur od 21. 02. 2013, zo sumy 44,46 eur od 21. 03. 2013, zo sumy 44,49 eur od 21. 04. 2013, zo sumy 45,92 eur od 21. 06. 2013, zo sumy 46,42 eur od 21. 07. 2013 do 11. 08. 2013 a zo sumy 4 503,48 eur od 12. 08. 2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 150,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania z titulu súdneho poplatku 182,02 eur a náhrada trov právneho zastúpenia 947,-eur (spolu 1 129,02 eur), ktoré sú odporcovia v 1. a 2. rade povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet Advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. Bratislava v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Písomným návrhom, doručeným súdu dňa 27. 08. 2014, uplatnil navrhovateľ voči odporcom pohľadávku 7 985,60 eur s príslušenstvom. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, zo dňa

27. 06. 2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a ním, ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcom. Postupca a odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 25. 04. 2008 Zmluvu č. 333968036, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich Dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcom v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo Zmluvy o úvere spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Ustanovenia Občianskeho zákonníka v takomto prípade neprichádzajú do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8 837,39 eur, ktorá pozostáva z istiny 7 487,06 eur, riadneho úroku 1 096,59 eur, úroku z omeškania 255,74 eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že

výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 253,74 eur, predstavujúcu úrok z omeškania, si v tomto konaní navrhovateľ neuplatnil. Navrhovateľ však výslovne uviedol, že si v tomto konaní uplatňuje iba splátky úveru splatné od 20. 09. 2010 do 20. 04. 2018 v počte 92 a v celkovej výške 7 985,60 eur s tým, že splátky splatné od 20. 08. 2013 do 20. 04. 2018 sa stali splatnými dňa 11. 08. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súčasne si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne z jednotlivých dojednaných splátok, t. j. z 86,60 eur od 21. 09. 2010 do 11. 08. 2013 v kapitalizovanej sume 380,54 eur a od 12. 08. 2013 úroky z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 7 985,60 eur.

O tomto návrhu rozhodol tunajší súd prvýkrát rozsudkom 6C/114/2014-86 zo dňa 03. 02. 2015 tak, že návrhu vyhovel čiastočne, keď odporcov zaviazal zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 5 493,27 eur a úroky z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 36,61 eur od 21. 09. 2011, zo sumy 35,08 eur od 21. 12. 2011, zo sumy 38,22 eur od 21. 01. 2012, zo sumy 38,64 eur od 21. 02. 2012, zo sumy 39,06 eur od 21. 03. 2012, zo sumy 39,48 eur od 21. 04. 2012, zo sumy 39,91 eur od 21. 05. 2012, zo sumy 40,34 eur od 21. 06. 2012, zo sumy 40,78 eur od 21. 07. 2012, zo sumy 41,22 eur od 21. 08. 2012, zo sumy 41,67 eur od 21. 09. 2012, zo sumy 42,12 eur od 21. 10. 2012, zo sumy 42,58 eur od 21. 11. 2012, zo sumy 43,04 eur od 21. 12. 2012, zo sumy 43,51 eur od 21. 01. 2013, zo sumy 43,89 eur od 21. 02. 2013, zo sumy 44,46 eur od 21. 03. 2013, zo sumy 44,49 eur od 21. 04. 2013, zo sumy 45,92 eur od 21. 06. 2013, zo sumy 46,42 eur od 21. 07. 2013 do 11. 08. 2013 a zo sumy 4 503,48 eur od 12. 08. 2013 do zaplatenia, v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol a rozhodol o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie navrhovateľ aj odporkyňa v 2. rade. Navrhovateľ podal odvolanie proti výroku, ktorým bol jeho návrh zamietnutý a odporkyňa v 2. rade proti výroku, ktorým bola spolu s odporcom v 1. rade zaviazaná spoločne a nerozdielne na úhradu istiny 5 493,27 eur spolu s príslušenstvom.

Krajský súd v Žiline rozsudkom 10Co/215/2015-126 zo dňa 29. 10. 2015 potvrdil rozsudok tunajšieho súdu vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti. Vo výroku, ktorým boli odporcovia v 1. a 2. rade zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 5 493,27 eur spolu s úrokom z omeškania a vo výroku o trovách konania, rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o zrušujúci výrok, odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že sa dôsledne nezaoberal rozhodujúcimi argumentmi odporkyne v 2. rade, t. j., že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa od jeho právneho predchodcu Slovenská sporiteľňa, a. s. Odvolací súd uložil prvostupňovému súdu v ďalšom konaní posudzovať otázku postúpenia pohľadávky aj v súlade s ustanovením § 92 ods. 7, resp. ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a vyhodnotiť postúpenie pohľadávky aj vzhľadom na dojednania obsiahnuté vo Všeobecných zmluvných podmienkach právneho predchodcu navrhovateľa pod bodom 18.14 z hľadiska rešpektovania princípov ochrany spotrebiteľa. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňom 03. 03. 2016.

Vzhľadom na toto rozhodnutie odvolacieho súdu, bol návrh navrhovateľa právoplatne zamietnutý v časti, pokiaľ sa domáhal voči odporcom priznania vyššej sumy ako 5 493,27 eur s úrokmi z omeškania špecifikovanými vo výroku rozsudku prvostupňového súdu. Potom predmetom konania zostala istina 5 493,27 eur s príslušnými úrokmi z omeškania a trovy celého konania. Pokiaľ preto navrhovateľ podaním s názvom „Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania“, vypracovaným advokátskou kanceláriou dňa 05. 04. 2016, zobral návrh berie späť v časti istiny 1 041,60 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 215,44 eur a napriek tomu žiadal zaviazat odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 6 944,- eur spolu s úrokmi z omeškania od 21. 09. 2011 do 11. 08. 2013 vo výške 165,10 eur a 8,5 % ročne zo sumy 6 944,- eur od 12. 08. 2013 do zaplatenia, jedná sa o podanie zmätočné. Nakoľko aj právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 12. 04. 2016 žiadal na uvedenú listinu neprihliadať, súd vyhodnotil citované podanie navrhovateľa zo dňa 05. 04. 2016 ako bezpredmetné.

Odporca v 1. rade uviedol, že pôžičku si v Slovenskej sporiteľni zobrali za trvania manželstva vo výške 175 000,- Sk. Uznal, že časť z poskytnutých finančných prostriedkov bola použitá na dlžoby, ktoré mal ešte pred uzavretím manželstva s odporkyňou v spoločnosti Eurotel a Globtel. Časť pôžičky spotrebovali spolu s odporkyňou na dovolenku v Taliansku a zvyšok bol použitý na kúpu osobného motorového vozidla a nejakých vecí do domácnosti. Úver splácal dovtedy, kým pracoval v spoločnosti Eltek Liptovský

Hrádok, v dohodnutých splátkach po 70,-eur mesačne. Keď ho však z Elteku prepustili, nemal finančné prostriedky, a preto úver prestal splácať. Poukázal na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu - je opäť ženatý (manželstvo s odporkyňou v 2. rade medzičasom bolo rozvedené), so súčasnou manželkou Q. má 3-mesačného syna a okrem toho platí výživné na dcéru z prvého manželstva po 130,- eur mesačne. Zarába maximálne 420,- eur mesačne a jeho manželka je na materskej dovolenke. Bývajú v podnájme, za ktorý mesačne platia 350,- eur.

Odporkyňa v 2. rade namietala najmä platnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu, že postúpenie nebolo dojednané v Zmluve o úvere. Pokiaľ takáto možnosť bola uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku a v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. je absolútne neplatná. Po tom, ako navrhovateľ dodatočne predložil súdu oznámenie pôvodného veriteľa o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pre prípad vyhovenia návrhu žiadal splátky maximálne vo výške 45 - 50,- eur. Poukázala takisto na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, nakoľko dlhú dobu po skončení materskej dovolenky bola nezamestnaná, dva roky pracovala len brigádnicou a v riadnom pracovnom pomere je zamestnaná len od septembra 2015. Zarába mesačne 450,- eur, pričom má vyživovaciu povinnosť k dcére Z. Š., ktorá je zdravotne ťažko postihnutá a v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom dcéry, sú na ňu vysoké finančné výdavky. S dcérou bývajú v mestskom nájomnom byte, za ktorý platia

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako veriteľ uzatvorila dňa 25. 04. 2008 s odporcami v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0333968036 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol odporcom poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 175 000,- Sk, dojednaná bola 12,35 % ročná premenlivá úroková sadzba, spracovateľský poplatok 3 699,- Sk, poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne, mesačná splátka vo výške 2 615,- Sk (86,80 eur). Dojednaných bolo 120 splátok, prvá splátka bola splatná 20. mája 2008 a končená splatnosť úveru bola stanovená na deň 20. 04. 2018 s tým, že každá splátka bola splatná k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená 14,55 %, celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 142 885,80 Sk.

Oznámením zo dňa 20. 05. 2013, zaslaným obidvom odporcom doporučené na adresu, ktorú odporcovia oznámili Slovenskej sporiteľni (N. O. XXX/X, L. M.), Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17. 05. 2013 s tým, že úverovú pohľadávku ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vyčísliła Slovenská sporiteľňa na 8 726,06 eur.

Dňa 27. 06. 2013 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a navrhovateľ Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE, pričom z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že postúpená bola aj pohľadávka, ktorú mala Slovenská sporiteľňa, a.s. voči odporcom v 1. a 2. rade, so zostatkom 8 837,39 eur ku dňu 27. 06. 2013, z čoho istina bola 7 487,06 eur a úroky celkom 1 350,33 eur, RU 1 096,59 eur. V tejto listine je súčasne uvedený dátum poslednej úhrady 20. 05. 2013 vo výške 50,- eur. Postúpenie pohľadávky oznámila Slovenská sporiteľňa odporcom v 1. a 2. rade listom zo dňa 09. 07. 2013.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách pohľadávku, ktorá nie je splatná, môže banka postúpiť na tretiu osobu len so súhlasom dlžníka. Súhlas odporcov s postúpením takejto pohľadávky v konaní nebol preukázaný. V bode 3.18.14 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. je síce uvedený výslovný súhlas klienta s tým, že banka kedykoľvek postúpi akékoľvek svoje pohľadávky bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú. Všeobecné obchodné podmienky však vypracovala jednostranne banka, odporcovia, aj keď mali možnosť oboznámiť sa s týmito podmienkami, nemohli ovplyvniť ich obsah, takže sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Obč. zák.). Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, takéto ustanovenie obsiahnuté len vo Všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák., takže v konaní nebol preukázaný súhlas odporcov s postúpením pohľadávky. V prípade, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa tohto ustanovenia je banka oprávnená postúpiť inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou, pohľadávku za predpokladu kumulatívneho splnenia dvoch podmienok a to splatnosť postúpenej pohľadávky a predchádzajúcu písomnú výzvu banky dlžníkovi po tom, čo tento bol dlhšie, ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením záväzku. Dokazovaním vykonaným po tom, ako odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu bolo preukázané, že banka - Slovenská sporiteľňa, a. s., vyzvala odporcov v 1. a 2. rade listom zo dňa 20. 05. 2013 na splatenie celého dlžného úveru, ktorý zosplatnila ku dňu 17. 05. 2013. Nakoľko z histórie úveru vyplýva, že odporcovia ho nesplácali od decembra 2011, bola splnená aj zákonom požadovaná podmienka trvania omeškania 90 dní. Nakoľko odporcovia nereagovali na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, dlh nezaplatili, Slovenská sporiteľňa, a. s. bola oprávnená postúpiť túto pohľadávku inému subjektu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Pohľadávka bola postúpená po jej zosplatnení na základe Zmluvy uzavretej s navrhovateľom dňa 27. 06. 2013. Súd mal preto preukázanú vecnú aktívnu legitimitáciu navrhovateľa v tomto konaní.

V dôsledku čiastočného zamietnutia návrhu, súd rozhodoval o nároku navrhovateľa na priznanie splátok, ktoré mali zaplatiť odporcovia od 20. 09. 2011 do zosplatnenia - vzhľadom na právoplatný výrok rozsudku o zamietnutí návrhu, súd priznal navrhovateľovi nároky v rozsahu, ktorý zodpovedá zistenému zosplatneniu úveru ku dňu 22. 07. 2013, hoci následne bolo zistené, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 17. 05. 2013.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že odporcovia sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach po 86,80 eur. Za obdobie od 20. 09. 2011 do zosplatnenia, t.j. do 07. 08. 2013, boli odporcovia povinní zaplatiť spolu 23 splátok po 86,80 eur, čo je 1 996,40 eur. Podľa špecifikácie navrhovateľa, pripadalo z tejto čiastky na istinu 950,58 eur a na úroky 1 045,82 eur (peňažný rozdiel vznikol z dôvodu prepočtu jednotlivých splátok konverzným kurzom, pretože navrhovateľ tieto splátky vyčíslil v Sk). V období od 20. 09. 2011 do 07. 08. 2013 odporcovia zaplatili spolu 178,61 eur a to dňa 17. 10. 2011 čiastku 70,- eur, dňa 14. 11. 2011 čiastku 55,88 eur, dňa 14. 12. 2011 čiastku 2,73 eur a dňa 20. 05. 2013 čiastku 50,- eur. Podľa špecifikácie navrhovateľa, zo splátky splatnej dňa 20. 10. 2011 pripadala na istinu čiastka 37,01 eur, zo splátky splatnej 20. 11. 2011 na istinu pripadala čiastka 37,41 eur, zo splátky splatnej dňa 20. 12. 2011 na istinu pripadala čiastka 37,81 eur a zo splátky splatnej 20. 05. 2013 na istinu pripadala čiastka 45,43 eur. Nakoľko odporcovia neurčili inak, v zmysle § 566 ods. 2 Obč. zák. sa pri čiastočnom plnení peňažného dlhu plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky. Po započítaní vyššie uvedených platieb spolu vo výške 178,61 eur, preto súd započítal na istinu 122,58 eur (na celú istinu zo splátky 20. 10. 2011, 20. 11. 2011 a 20. 05. 2013 a na splátku splatnú 20. 12. 2011 bola započítaná platba 2,73 eur). Za obdobie od 20. 09. 2011 do zosplatnenia boli odporcovia povinní zaplatiť 1 996,40 eur (86,80 eur x 23 splátok) z čoho na istinu 950,58 eur, na úroky 1 045,82 eur. Vzhľadom na čiastočné platby v tomto období, súd započítal na splátku istiny čiastku 122,58 eur a na úroky zvyšok sumy 178,61, teda čiastku 56,03 eur. V dôsledku toho sú odporcovia povinní doplatiť za obdobie od 20. 09. 2011 do 20. 07. 2013 (vrátane) čiastku 1 817,79 eur, z toho na istinu 828,- eur.

Podľa § 503 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

V dôsledku vyhlásenia splatnosti celého úveru ku dňu 22. 07. 2013, boli odporcovia povinní zaplatiť navrhovateľovi dojednané splátky vrátane úrokov z úveru, teda 1 817,79 eur. Od nasledujúceho dňa po zosplatnení však už navrhovateľovi nepatria úroky z úveru dojednané v Zmluve o splátkovom úvere (úroková sadzba premenlivá 12,35 % ročne). Zmluvný úrok, ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, totiž prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Keďže dňom zosplatnenia sa stal splatným celý úver, navrhovateľovi už nepatria úroky z úveru od 22. 07. 2013 do zaplata. Pokiaľ preto navrhovateľ žiadal priznať po zosplatnení celého dlhu aj úroky z úveru, v tejto časti jeho návrh nebol dôvodný. Preto súd priznal navrhovateľovi po zosplatnení len tie sumy, ktoré z dojednaných splátok pripadali na splátky úveru - podľa špecifikácie navrhovateľa za obdobie od 20. 08. 2013 do 20. 04. 2018 z dojednanej mesačnej splátky pripadalo na istinu spolu 3 675,48 eur. Súd preto vyhovel návrhu v časti pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania istiny do zosplatnenia spolu s úrokom z úveru vo výške 1 817,79 eur a zosplatnenej istiny vo výške 3 675,48 eur, t. j. spolu 5 493,27 eur. Z tejto sumy predstavuje istina 4 503,48 eur a úroky z úveru 989,84 eur.

Navrhovateľ žiadal priznať okrem istiny aj úroky z omeškania 8,75 % ročne z jednotlivých mesačných splátok po 86,80 eur od nasledujúceho dňa po splatnosti do 11. 08. 2013 v kapitalizovanej výške 380,54 eur a od 12. 08. 2013 do zaplata žiadal priznať úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 7 985,60 eur.

V zmysle citovanej právnej úpravy je potrebné rozlišovať zmluvné úroky a úroky z omeškania, na ktoré vzniká veriteľovi právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru totiž nevzniká veriteľovi právo na ďalšie úroky, t. j. úroky z omeškania (R 70/1995). Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník totiž neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky - úrokov z úveru (RC5/2006).

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom k 31. 01. 2013

(v zmysle § 10c citovaného nariadenia záväzkový vzťah totiž vznikol pred 01. februárom 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Európskou centrálnou bankou bola určená základná úroková sadzba 1,5 % pre obdobie od 13. 07. 2011 do 08. 11. 2011, 1,25 % za obdobie od 09. 11. 2011 do 13. 12. 2011, 1 % od 14. 12. 2011 do 10. 07. 2012, 0,75 % od 11. 07. 2012 do 07. 05. 2013 a 0,5 % od 08. 05. 2013 do 13. 11. 2013. Nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, navrhovateľom uplatnené úroky z omeškania 8,5 % ročne nie sú v rozpore so zákonom. Preto súd navrhovateľovi priznal úroku v požadovanej výške 8,5 % ročne, ale iba z tej časti mesačných splátok, ktorá podľa špecifikácie predloženej navrhovateľom bola započítaná na istinu, t. j. 36,61 eur na splátku splatnú 20. 09. 2011, 35,08 eur na splátku splatnú 20. 12. 2011 (po započítaní platy 2,73 eur), 38,22 eur na splátku splatnú 20. 01. 2012, 38,64 eur na splátku splatnú 20. 02. 2012, 39,06 eur na splátku splatnú 20. 03. 2012, 39,48 eur na splátku splatnú 20. 04. 2012, 39,91 eur na splátku splatnú 20. 05. 2012, 40,34 eur na splátku splatnú 20. 06. 2012, 40,78 eur na splátku splatnú 20. 07. 2012, 41,22 eur na splátku splatnú 20. 08. 2012, 41,67 eur na splátku splatnú 20. 09. 2012, 42,12 eur na splátku splatnú 20. 10. 2012, 42,58 eur na splátku splatnú 20. 11. 2012, 43,04 eur na splátku splatnú 20. 12. 2012, 43,51 eur na splátku splatnú 20. 01. 2013, 43,89 eur na splátku splatnú 20. 02. 2013, 44,46 eur na splátku splatnú 20. 03. 2013, 44,49 eur na splátku splatnú 20. 04. 2013, 45,92 eur na splátku splatnú 20. 06. 2013 a 46,42 eur na splátku splatnú 20. 07. 2013. Úroky z omeškania z jednotlivých splátok súd priznal od nasledujúceho dňa po ich splatnosti do lehoty požadovanej navrhovateľom, t. j. do 11. 08. 2013.

Ku dňu 22. 07. 2013 navrhovateľ zosplatnil celý dlh, pričom po zosplatnení patria navrhovateľovi úroky z omeškania len zo zosplatnenej istiny, čo v danom prípade je 4 503,48 eur. Z dôvodu zosplatnenia odporcovia boli povinní splatiť celú dlžnú sumu najneskôr do 15 dní po doručení oznámenia o zosplatnení dlhu, t. j. 09. 08. 2013 a potom do omeškania s touto sumou sa odporcovia dostali nasledujúcim dňom, t. j. 10. 08. 2013. Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania od 12. 08. 2013, čím bol súd viazaný, a preto súd priznal navrhovateľovi požadované úroky 8,5 % ročne zo sumy 4 503,48 eur 12. 08. 2013 do zaplatenia.

Zmluvu o úvere uzavreli obidvaja odporcovia ako dlžníci za trvania ich manželstva. Vo vzťahu k navrhovateľovi nie je právne významné, na aký účel boli použité finančné prostriedky z tohto úveru, a preto súd zaviazal obidvoch odporcov na zaplatenie priznanej istiny spolu s úrokmi z omeškania spoločne a nerozdielne (§ 511 Obč. zák.). Vzhľadom na sociálnu situáciu obidvoch odporcov a výšku priznaného nároku, súd odporcom povolil na zaplatenie sumy 5 493,27 eur a priznaných úrokov z omeškania splátky vo výške 150,- eur mesačne. Tieto splátky sú odporcovia povinní zaplatiť vždy do konca tohto ktorého mesiaca (pokiaľ finančné prostriedky nebudú vkladané na účet navrhovateľa, ale budú poukazované prostredníctvom peňažného ústavu, v zmysle § 567 ods. 2 Obč. zák. do konca toho ktorého mesiaca musí byť splátka pripísaná na účet navrhovateľa). Prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a v prípade, že splátky nebudú splácané pravidelne a v plnej výške, nezaplatením čo aj len jednej splátky sa stane splatným celý dlh naraz.

V priebehu konania si podľa § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnili náhradu trov konania obidvaja účastníci. Vzhľadom na výsledok konania, súd o náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a túto pomerne rozdelil. Navrhovateľ si uplatnil voči odporcom istinu 7 985,60 eur, takže priznaním istiny 5 493,27 eur súd vyhovel návrhu v rozsahu 69 %. Po vzájomnom započítaní úspechu navrhovateľa s jeho neúspechom (31 %), priznal súd navrhovateľovi náhradu trov v rozsahu 38 %.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh 479,- eur a za odvolanie 149,50 eur. V odvolacom konaní však navrhovateľ úspešný nebol ani čiastočne (výrok, ktorým bol nárok zamietnutý, odvolací súd potvrdil v celom rozsahu). Súd preto z titulu náhrady trovy priznal navrhovateľovi pomernú časť zaplateného súdneho poplatku za návrh v rozsahu 38 %, teda 180,88 eur.

V konaní bol navrhovateľ zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorej patrí odmena a náhrady v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

V zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 vyhlášky súd vychádzal z tarifnej hodnoty 7 985,60 eur za úkony vykonané advokátskou kanceláriou do právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, t. j. 03. 03. 2016. V dôsledku čiastočného zamietnutia návrhu následne pre účely určenia tarifnej odmeny súd vychádzal z tarifnej hodnoty 5 493,27 eur. Z tarifnej hodnoty 7 985,60 eur predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby 237,34 eur a z tarifnej hodnoty 5 493,27 eur je tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 190,89 eur. Odmenu však súd priznal len za účelne vykonané úkony, a potom odmena vo výške 237,34 eur patrí advokátskej kancelárii za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (plnomocenstvo zo dňa 07. 08. 2014), vypracovanie písomného návrhu zo dňa 15. 08. 2014, účasť splnomocneného advokáta na pojednávaní tunajšieho súdu dňa 02. 12. 2014 a 13. 01. 2015 a vypracovanie odvolania zo dňa 25. 02. 2015 proti rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 03. 02. 2015. Odmenu vo výške 190,89 eur súd priznal advokátskej kancelárii za 2 úkony a to účasť splnomocneného advokáta na pojednávaní dňa 12. 04. 2016 a účasť advokátskej koncipientky na pojednávaní dňa 26. 04. 2016. Za uvedené úkony advokátskej kancelárii patrí spolu odmena 1 568,48 eur. Súd nepriznal advokátskej kancelárii odmenu za uplatnený úkon právnej služby a to písomné podanie adresované tunajšiemu súdu ako odpoveď na výzvu súdu zo dňa 13. 10. 2014 a zo dňa 10. 12. 2014. Obidvomi týmito podaniami totiž navrhovateľ len reagoval na výzvu súdu, smerujúcu k odstráneniu väd podania. Nakoľko navrhovateľ bol od začiatku konania zastúpený advokátskou kanceláriou, skutočnosti uvádzané v podaniach zo dňa 31. 10. 2014 a 10. 12. 2014 mali byť obsiahnuté už v návrhu na začatie konania. V zmysle § 79 ods. 1 O. s. p. totiž návrh okrem všeobecných náležitostí má obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva. Súd nepriznal advokátskej kancelárii ani uplatnenú odmenu za vyjadrenie k odvolaniu odporkyne v 2. rade, nakoľko aj keď advokátska kancelária reagovala na odvolanie odporkyne v 2. rade, podaním zo dňa 01. 04. 2015 s názvom „Vyjadrenie k odvolaniu“, v skutočnosti táto listina takéto vyjadrenie neobsahuje.

Navrhovateľ, zastúpený advokátskou kanceláriou, v ňom iba oznámil súdu, že trvá na svojom odvolaní a rozsudok okresného súdu žiadal preskúmať a zmeniť ho tak, že návrhu vyhovie, alebo zruší a vec vráti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Jedná sa teda vyslovene o formalistické podanie a nakoľko sa v ňom navrhovateľ vôbec nezaoberal tvrdeniami odporkyne v 2. rade v odvolaní, za takýto úkon advokátskej kancelárii odmena nepatrí.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky súd priznal advokátskej kancelárii za každý z vyššie označených úkonov právnej služby aj náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné a to za 3 úkony vykonané v roku 2014 po 8,04 eur, 2 úkony vykonané v roku 2015 po 8,39 eur a 2 úkony v roku 2016 po 8,58 eur, teda spolu 58,06 eur.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov a to najmä cestovného. Na pojednávaniach, ktoré sa uskutočnili dňa 02. 12. 2014 aj 13. 01. 2015, sa zúčastnil advokát JUDr. Martin Žilka na základe plnomocenstva, ktoré mu udelila Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. Bratislava. Tento cestoval na obidve pojednávania osobným motorovým vozidlom zn. Seat Leon, ev. č. BB714EV, ktoré má podľa údajov v technickom preukaze priemernú spotrebu 5,2 litra 95 oktánového benzínu. V súvislosti s účasťou advokáta na každom z uvedených pojednávanií bolo týmto motorovým vozidlom ubehnutých 174 km. Náhrada cestovných výdavkov patrí advokátovi vo výške stanovenej zákonom č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách. Vzhľadom na počet ubehnutých kilometrov potom patrí náhrada po 0,183 eur/1 km, čo pri obidvoch cestách predstavuje čiastku 63,68 eur. Okrem toho advokátovi patrí v súlade so zákonom č. 283/2002 Z. z. aj náhrada cestovných výdavkov, vynaložených na nákup pohonných hmôt. Advokát vo vyčíslení trov uviedol cenu za liter paliva pri obidvoch cestách 1,434 eur bez toho, aby predložil doklad o tom, že za takúto cenu skutočne aj nakúpil pohonné hmoty. Súd potom vychádzal z priemerných cien pohonných látok v Slovenskej republike, vykázaných Štatistickým úradom Slovenskej republiky, keď v 3. týždni roku 2015 bola priemerná cena benzínu Natural 95 oktánového 1,278 eur/1 liter vrátane spotrebnej dane a DPH a v 49. týždni v roku 2014 bola priemerná cena benzínu Natural 95 oktánového 1,373 eur/1 liter vrátane spotrebnej dane a DPH. Súd potom priznal náhradu cestovných výdavkov za cestu na pojednanie dňa 02. 12. 2014 vo výške 12,42 eur a dňa 13. 01. 2015 vo výške 11,56 eur, spolu 23,98 eur, čo je cena vrátane DPH. Na pojednávanií, ktoré sa uskutočnili dňa 12. 04. 2016, sa zúčastnil splnomocnený zástupca navrhovateľa, advokát JUDr. Lukáš Kovanič, s tým, že vo vyúčtovaní trov konania advokátska kancelária oznámila, že advokát cestoval na pojednanie osobným motorovým vozidlom zn. Audi AG, ev. č. KE684IN. Podľa technického preukazu toto motorové vozidlo má priemernú spotrebu 5,0 litra NM/100 km, pričom advokát cestoval z Košíc do Liptovského Mikuláša a späť s tým, že jedným smerom bolo ubehnutých vždy 169 km. V zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. potom advokátovi patrí náhrada po 0,183 eur za 338 km, čo je 61,85 eur. Nakoľko k vyúčtovaniu trov konania nebol pripojený doklad o cene pohonných hmôt v čase vykonania tejto cesty, súd vychádzal z priemerných cien pohonných látok v Slovenskej republike, vykázaných Štatistickým úradom SR, t. j. z 0,992 eur/1 liter NM, pričom sa jedná o cenu vrátane DPH. Potom pri ubehnutých 338 km, priemernej spotrebe 5,0 litra/100 km a cene PHM 0,992 eur/1 liter, predstavuje náhrada za pohonné hmoty 16,76 eur, vrátane DPH.

Pojednávania dňa 26. 04. 2016 sa zúčastnila advokátska koncipientka splnomocneného zástupcu AK PUCHALLA SLÁVIK & partners s. r. o., Mgr. Iveta Oreničová, ktorá na pojednávanií uviedla, že cestovala osobným motorovým vozidlom zn. „Opel“. Napriek tomu vo vyúčtovaní trov konania bolo uvedené osobné motorové vozidlo zn. Audi AG, ktoré advokátska koncipientka určite na cestu nepoužila. Nakoľko navrhovateľ nepredložil technický preukaz motorového vozidla použitého na túto cestu a bez toho súd nemohol vyčíslit náhradu cestovných výdavkov, priznal súd náhradu cestovných výdavkov iba v rozsahu hromadného dopravného prostriedku (rýchlik), t. j. 7,24 eur za cestu jedným smerom, obojsmerne 14,48 eur. Spolu potom súd priznal za celé konanie z titulu náhrady cestovných nákladov za spotrebované pohonné hmoty 40,74 eur a cestovné vlakom 14,48 eur, t. j. 55,22 eur, vrátane DPH.

Advokátovi patrí za účasť na pojednávanií náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky za úkony právnej služby vykonávané v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to vo výške 1/60-iny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Vzhľadom na meniacu sa výšku výpočtového základu, náhrada za stratu času za každý polhodinu v roku 2014 predstavovala 13,40 eur, v roku 2015 sumu 13,98 eur a v roku 2016 sumu 14,30 eur. JUDr. Martin Žilka má sídlo advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, a potom advokátovi patrí náhrada za 6 začatých polhodín strávených cestou na pojednanie a späť dňa 02. 12. 2014 vo výške 80,40 eur (6 x 13,40 eur) a za cestu v roku 2015 vo výške 83,88 eur (6 x 13,98

eur). Pojednávania dňa 12. 04. 2016 sa na tunajšom súde zúčastnil advokát JUDr. Lukáš Kovanič, ktorý má sídlo v Košiciach, takže za čas strávený cestou na pojednávanie a späť, t. j. spolu 8 polhodín, patrí advokátovi náhrada 114,40 eur (8 x 14,30 eur).

Súd nepriznal advokátskej kancelárii náhradu za stratu času uplatnenú podľa § 17 vyhlášky v súvislosti s pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 26. 04. 2016. Tohto pojednávania sa totiž nezúčastnil advokát, ale advokátska koncipientka Mgr. Iveta Oreničová, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na priznanie náhrady za stratu času advokátskemu koncipientovi. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 tohto zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Advokátskej koncipientke, ktorá sa zúčastnila pojednávania a je v pracovnoprávnom vzťahu s Advokátskou kanceláriou PUCHALLA SLÁVIK & partners s. r. o., preto nie je možné priznať náhradu za stratu času uplatnenú takisto vo výške 114,40 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, potom trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v tomto konaní pozostávajú z odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 1 568,48 eur, z paušálnej náhrady podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 58,06 eur, náhrady cestovných nákladov za ubehnuté kilometre 125,53 eur a náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky vo výške 278,68 eur, čo je spolu 2 030,75 eur. Advokátska kancelária, ktorá zastupuje navrhovateľa v tomto konaní, je platiteľom DPH, a potom sa odmena a náhrady spolu vo výške 2 030,75 eur zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o 20 % DPH, t. j. o 406,15 eur, na sumu 2 436,90 eur. Okrem toho súčasťou trov je aj náhrada cestovných výdavkov vynaložených na nákup pohonných hmôt vo výške 40,74 eur a náhrada na cestovný lístok 14,48 eur, spolu 55,22 eur, čo je suma vrátane DPH. Celkom potom predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré boli účelne vynaložené v súvislosti so zastupovaním navrhovateľa v tomto konaní, vo výške 2 492,12 eur. Vzhľadom na výsledok konania, súd priznal navrhovateľovi náhradu týchto trov v rozsahu 38 %, čo je 947,- eur.

Priznanú náhradu trov konania sú odporcovia v 1. a 2. rade povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet Advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. Bratislava (§ 149 ods. 1 O. s. p.). Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcov a výšku priznanej náhrady, súd poskytol odporcom dlhšiu lehotu splatnosti, t. j. 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.